

Η επίκαιρη 8η Μαρτίου Ημέρα της Γυναίκας

της Σούλας Παναρέτου

Κάθε χρόνο τέτοια μέρα αφήνουμε τη σκέψη μας να ακολουθήσει το ιστορικό νήμα της κοινωνικής απελευθέρωσης των γυναικών. Ανιχνεύουμε τους σταθμούς σε αυτή την πορεία, που εκτείνονται ήδη σε τρεις αιώνες (τέλος 19^{ου}, 20^ο, αρχές 21^{ου}), μετρούμε τα κενά. Αναπολούμε τις ηρωικές μορφές του κινήματός μας, τις πρωτοπόρες εκείνες γυναίκες που δίδαξαν και έκαναν πράγματα, από τα οποία αντλούμε μέχρι και σήμερα. Όπως σε κάθε γνήσιο απελευθερωτικό και ριζοσπαστικό κίνημα, έχουμε κι εμείς τις μάρτυρες και ηρώιδες προς τις οποίες αισθανόμαστε τιμή και ευγνωμοσύνη. Έχουμε ιστορία και συλλογική μνήμη.

Κάθε χρόνο τέτοια μέρα, επίσης, αντικρούουμε αντιλήψεις και πρακτικές που θέλουν να εκτρέψουν τη Διεθνή Ημέρα της Γυναίκας σε γιορτή δημοσίων σχέσεων, εμπορικής κατανάλωσης, μαζικής νυχτερινής εξόδου στα κέντρα διασκέδασης.

Αντικρούουμε στάσεις και συμπεριφορές που διακωμωδούν ή και στρεβλώνουν το νόημα της Ημέρας.

Ο Σ.Δ.Γ. έχει σαφή και στέρεη θέση και άποψη: Πίσω από την επίσημη καθιέρωση της 8^{ης} Μαρτίου ως Διεθνούς Ημέρας της Γυναίκας από τον ΟΗΕ, το 1975, βρίσκεται η ανάγκη του τακτού, ετήσιου απολογισμού των βημάτων προς την ισότητα των φύλων και του σχεδιασμού της περαιτέρω πορείας. Και αυτός ο απολογισμός και ο προγραμματισμός αφορά και τις φεμινιστικές οργανώσεις και τις κυβερνήσεις και τους διεθνείς οργανισμούς, με προεξάρχοντά τον ΟΗΕ. Και μια και μιλάμε για τον ΟΗΕ να πούμε ότι φέτος συμπληρώνονται δέκα χρόνια από το Πεκίνο, είκοσι χρόνια από τη Διάσκεψη του Ναϊρόμπι και τριάντα χρόνια από αυτήν του Μεξικού.

Δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι κριτήριο της κοινωνικής πρόόδου αποτελεί η θέση των γυναικών στην κοινωνία. Ότι το λεγόμενο «γυναικείο ζήτημα» διαπλέκεται στενά με την ανάπτυξη, τη δημοκρατία, τον πολιτισμό. «Πέστε μου τί δικαιώματα απολαμβάνουν οι γυναίκες, για να καταλάβω το βαθμό πρόόδου της κοινωνίας και την ποιότητα της δημοκρατίας», κάπως έτσι τίθεται το πράγμα σήμερα.

Άλλωστε, η Ημέρα καθιερώθηκε προς διαιώνιση των αγωνιστικών διεκδικήσεων των εργαζομένων γυναικών και δεν

είναι τυχαίο που πρώτη φορά προτάθηκε ο διεθνής εορτασμός στη 2^η Διεθνή Διάσκεψη των Σοσιαλιστριών, το 1910, στην Κοπεγχάγη.

Είναι, λοιπόν, μια Ημέρα που παραπέμπει σε αγωνιστικές μνήμες και διεκδικήσεις και που διατηρεί στην επικαιρότητα τη συνέχιση των αγώνων για την ουσιαστική ισότητα.

Ο Σύνδεσμός μας με τον πιο σωστό τρόπο τιμά κάθε χρόνο – για 11^η συνεχή χρονιά φέτος – την 8^η Μαρτίου. Απονέμει το «Βραβείο Γυναικείας Κοινωνικής Προσφοράς» σε γυναικείες προσωπικότητες που διαπρέπουν στον τομέα της κοινωνικής προσφοράς και αλληλεγγύης, που προσφέρουν δηλαδή και στο κοινωνικό σύνολο πολύτιμες υπηρεσίες, αλλά και οι ίδιες αποτελούν παράδειγμα δραστηριοποίησης της γυναίκας στο δημόσιο χώρο.

Για δεύτερη χρονιά φέτος θα απονεμηθεί το «Βραβείο Γυναικείας Κοινωνικής Προσφοράς Αλίκη Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου». Θα συμφωνήσετε ότι δεν υπάρχει ιδεωδέστερος συνδυασμός περιεχομένου και ονομασίας, ιδεωδέστερος συμβολισμός, αφού η Αλίκη είναι η προσωποποίηση της ανιδιοτελούς προσφοράς σε πολλά και παράλληλα επίπεδα επί πάρα πολλά χρόνια. Είναι χαρά για μας που είναι σήμερα ανάμεσά μας και που μετέχει της εκδήλωσης, που εξακολουθεί να μεριμνά τόσο πολύ για τις τύχες του Συνδέσμου, την πορεία της ισότητας και την εξέλιξη στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Εφέτος ο Σύνδεσμός θα επιβραβεύσει το έργο δύο προσωπικοτήτων που με εργατικότητα, συνέπεια και αφοσίωση προσφέρουν στον τομέα της κοινωνικής φροντίδας και αλληλεγγύης, και ιδιαίτερα στην προστασία του παιδιού.

Πρόκειται για τις κυρίες Σεμίραμι Μαυροπούλου και Βιβή Παπαδημητρίου, στην προσωπικότητα και το έργο των οποίων θα αναφερθούμε αναλυτικά στο δεύτερο μέρος της εκδήλωσης.

Με την ευκαιρία αυτής της βράβευσης θα γίνει συζήτηση με θέμα: «Οικογένεια και Παιδί. Σύγχρονοι προβληματισμοί και υποστηρικτικά πλαίσια». Είναι ένα θέμα πολύ σημαντικό και διαρκώς επίκαιρο, και η εικόνα που θα σχηματιστεί από τη συζήτηση θα είναι πολύ χρήσιμη για όλες και όλους.